

hvor længe aftalen skal holde? Og så for resten, hvis vi nu indgår denne her aftale, altså hvis vi stemmer for, hvor længe holder den så?

Under alle omstændigheder vil det vel også set i lyset af, hvad også statsministeren har sagt og tilkendegivet flere gange, være sådan, at ikrafttrædelsen af det her forslag, såfremt de nuværende forligspartier ikke enes herom, først vil kunne ske efter et kommende folketingsvalg.

Kl. 16.55

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg kan godt forstå, at hr. Henrik Sass Larsen holdt en ordførertale, der var fuldstændig blotet for kommentarer til indholdet i lovforslaget. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Henrik Sass Larsen: Kan hr. Henrik Sass Larsen ikke fortælle, om der, ud over at det imødekommer de kritikpunkter, som Rigsrevisionen rejser, er nogen indholdsmæssig forskel på den nuværende lovgivning og det forslag, der ligger nu? Er der nogen forskel i princippet om, at man reserverer en del af satsreguleringen og bruger den til gavn for udvalgte grupper?

Og så må jeg spørge: Hvorfor er Socialdemokratiet så interesseret i at holde Dansk Folkeparti uden for denne her aftale? Hvorfor bruger Socialdemokratiet så megen energi på at holde et parti, som ikke var medlem af Folketinget, og som i det hele taget ikke eksisterede i 1990, ude af netop det her forlig?

Det er ikke et spørgsmål om at slippe for finansieringen, for en aftale om at stemme for betyder jo netop også, at man stemmer for den måde, midlerne bliver finansieret på, den måde, puljen bliver oprettet på.

Hvis det ikke er sådan, at hr. Mogens Lykkesoft afslørede sandheden tidligere på dagen, nemlig at Socialdemokratiet ikke kan lide Dansk Folkeparti, hvorfor er det så, at Socialdemokratiet bruger så mange kræfter på at holde Dansk Folkeparti ude?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg lyttede meget opmærksomt til det socialdemokratiske ordførerindlæg og sidder altså tilbage med et par spørgsmål.

For det første vil jeg meget gerne vide: Hvad mener Socialdemokratiet egentlig om lovforslaget? Kan man sådan overordnet og principielt give tilslutning til det, eller hvordan ligger det med det? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål, jeg meget gerne vil have et svar på, er: Hvorfor blokerede Socialdemokratiet for, at Dansk Folkeparti, et demokratisk valgt parti, kunne tilslutte sig forliget uden vetoet, når man nu synes, at det er forfærdeligt, at de kan tilslutte sig og få vetoet? Hvorfor blokerede man egentlig for, at de kunne blive optaget uden vetoet?

Jeg er ikke rigtig klar over det og vil meget gerne i al stilfærdighed have et sagligt svar på de to spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Til hr. Kristian Jensen vil jeg sige om indholdet, at vi har hele tiden stået bag det her forlig. Det har der ikke været nogen problemer med. Det eneste, vi er meget, meget interesserede i at få afklaret i det hele taget, er: Har vi nu et forlig? Hvad vil det indbefatte, at der kommer et nyt forlig? Vil regeringen så kunne lave det om til næste års finanslovforhandling, hvis den lige pludselig bliver enig med andre? Det er jo det, der er ret interessant at få afklaret. En aftale er en aftale, eller hvad er meningen? Det er da et principielt godt spørgsmål at stille, før man giver tilslutning til noget, for hvad giver vi tilslutning til? Det må vi da have at vide.

Den tekniske gennemgang af lovforslaget og indholdet af det har vi ikke de store bemærkninger til. Vi har et par spørgsmål, men dem skal vi nok tage under udvalgsarbejdet.

Til det, om vi vil holde nogle bestemte partier ude, eller om der er et bestemt parti, som vi ikke skulle bryde os om, vil jeg sige: Nej, det er ikke det, det drejer sig om. Det er det ikke. Vi har ved flere lejligheder konstateret, at de to partier, som i dag i Folketinget ikke er tilsluttet forliget, fra denne talerstol og andre steder har sagt, at de ikke er enige i hovedkonstruktionen. Derfor synes vi jo, det er mærkeligt, at man så lige pludselig skal lukkes ind i en forligskreds, når man ikke er enig i det.

Til spørgsmålet også fra fru Pia Christmas-Møller om, hvorfor vi så ikke sagde ja til det andet: Jamen hvorfor blev vi ikke indkaldt til forhandlinger? Det er da vel usædvanligt at gøre det her og sige, at det beslutter vi bare enten i en finanslovaftale, eller også sender vi et brev. Hvorfor bliver der ikke indkaldt til forhandlinger i forligskredsen? Det synes vi da er højst ejendommeligt.

Men det grundlæggende spørgsmål, vi har, og den grundlæggende kritik, vi har, er: Hvis vi